

[Tastesen]

Vi er i den situation, at befolkningstallet synes at falde frem mod år 2000 på grund af det lave fødselstal. Det, vi har brug for, er i højere grad, at vi giver familier med små børn bedre vilkår. Pensionsmidler tages ikke op af en cigarkasse til uddeling. De betales af den produktionsaktive del af befolkningen. Det er en helt urealistisk tanke, hvis nogen tror, at familier med børn skal leve under kummerlige vilkår, samtidig med at nogle pensionistgrupper har en levestandard, der ligger over deres indtægt, mens de var i arbejde. Det går ganske enkelt ikke. Det vil måske ikke være kilden til revolution, men det ville i hvert fald være en kraftig ild til inflationens bål.

Jeg ser med tilfredshed, at renteskatteordningen vil kunne afløse den nuværende negative indkomstskat for landbruget fra den 1. januar 1984. Ordningen vil være en permanent mulighed for alle erhvervsdrivende, der i enkelte år har underskud, og den vil kunne give en likviditetslettelse til boligselskaber, så statens tilskud derved kan formindskes.

I forhold til en række andre kapitalafkast skal jeg ikke her gå i enkeltheder. I redegørelsen er der opstillet problemløsninger, som vi kan tilslutte os, og der er også redegjort for de overvejelser, der i øvrigt skal foretages med hensyn til adskillelsen af arbejdsindkomst og kapitalafkast for de selvstændigt erhvervsdrivendes vedkommende.

Vedrørende den særlige tillægsskat for personer med høje indkomster synes jeg, at man har fundet den rigtige kombination: skattepligtig arbejdsindkomst plus fast procentdel af skattepligtig formue.

Til slut: socialdemokratiet tilslutter sig de synspunkter, der indeholdes i ministerens redegørelse. Vi vil i næste samling arbejde for bred tilslutning til en samlet skattereform, der fuldt ud kan træde i kraft fra den 1. januar 1984. Vi er indstillet på, at der som led i den samlede skattereform for 1983 sker en beskatning af de tilskrivninger, der fremkommer i fonde, pensionskasser og forsikringselskaber, på i alt 2 mia kr. som et bidrag til en bedre balance på finansloven for 1983.

Vi vil gå ud i sommerens debat og argumentere for disse synspunkter, og vi håber, de vil føre til en mere rimelig fordeling af skattebyrden og samtidig give os et bedre og mere velfungerende skattesystem.

Hagen Hagensen (KF):

Det er naturligt at begynde med – som jeg gjorde det, da vi drøftede skattereform ved en redegørelsesdebat i 1978 – at sige tak til regeringen og til skatte- og afgiftsministeren for redegørelsen. Men takken går alene på, at nu ved vi noget mere om, hvad regeringen vil. Så må det også være naturligt, at vi giver til kende, hvad vi vil – og måske navnlig ikke vil – på baggrund af redegørelsen. Redegørelsen kommer jo på grundlag af renteskatteudvalgets betænkning, men ejendommeligt nok følger ministerens redegørelse på væsentlige punkter ikke Thorkil Kristensen-udvalgets udredninger og resultater.

En indkomstskatteform må have det klare sigte at nedbringe skattetrykket. Det forudsætter uvægerligt offentlige besparelser og vil mest hensigtsmæssigt i øvrigt kunne gennemføres ved en fuldstændig proportional beskatning af al indkomst, altså samme skat af den sidst som af den først tjente krone.

Når vi er nået så langt, så må vi sige, at det afviser regeringen, fordi man siger, at det er fordelingspolitisk uacceptabelt. Regeringen vil nok et skattesystem med proportional indkomstbeskatning, men vil tillige en tillægsskat på høje indkomster, beregnet på et særligt indkomstgrundlag. Tal på det har vi ikke – hr. Tastesen har nævnt nogle enkelte, men det står vel foreløbig for hans egen regning.

Afgørende for en skattereform er også omfanget af beskatningsgrundlaget. Skatteministerens redegørelse indeholder nogle udvidelser af beskatningsgrundlaget og ændringer af kommunernes beskatningsgrundlag. Ved at gøre brug af renteskatteordningen, siger man, bliver den skattemæssige værdi af en renteutgift ens for alle. Det kan lyde rimeligt og ligetil, men er det nu også det? Ved at holde rentebetaling uden for opgørelsens egentlige skattepligtige indkomst bliver beskatningsgrundlaget under en i øvrigt gennemført proportionalbeskatning større for alle, der under den nuværende skatteordning har haft rentefradrag, der rækker ud over proportionalstrækket.

Ved renteskatteordningen skal alle renteindtægter beskattes, uanset hvem de tilfalder. Dette sidste betyder en klar og en meget betydelig udvidelse af beskatningsgrundlaget, som navnlig rammer de penge, der er place-